

AKTUELNO ▾

ARHITEKTURA ▾

GRAĐEVINARSTVO ▾

UREĐENJE ENTERIJERA

URADI SAM

ADRESAR ▾

ANTIGRADNJA

Početna > Svi članci iz sekcije: Arhitektura

ARHITEKTURA

Kako je naša arhitektica studentima u Fukušimi vratila optimizam

13/03/2017 | Kategorija: Arhitektura Izdvojeno | Objava: Igor Conić

Ideja za projekat 100 origami skloništa došla je lako jer je Ana Mikić D'Apuzzo oduvek bila ljubitelj japanskog nasleđa pod uticajem svog profesora Ranka Radovića.

Prošlo je već šest godina od kada je snažan zemljotres pogodio Japan izazvavši nezapamćenu prirodnu katastrofu. Severna regija Tohoku tada je gotovo sravnjena sa zemljom.

Zemljotres jačine devet stepeni rihterove skale pogodio je oblast ispod Tihog okeana 11. marta 2011. godine, što je pokrenulo cunami koji su izazvali nuklearna katastrofa u Fukušimi. Na ovaj dan se širom Japana minutom čutanja obeležava počast za **18.500 ljudi stradalih ili nestalih u snažnom zemljotresu i cunamiju**. Više od 123.000 ljudi i dalje je raseljeno zbog visoke radijacije. Obnova i dalje traje.

“

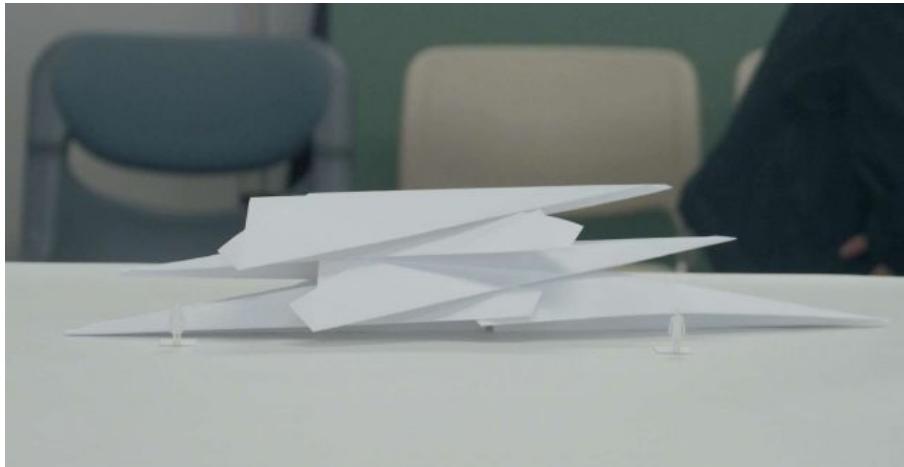
Generacije mladih Japanaca u oblastima pogođenim katastrofom izgubilo je optimizam i želju za radom, obrazovanjem i usavršavanjem.

Snažan pokret **Projekat za budućnost – Iwate Art Project** pokrenut je 2011. godine u Japanu sa ciljem da sačuva sećanje na ovaj događaj i uz kreativnost inspiriše stanovnike severa Japana. Krajem 2014. godine švajcarskom **Studiju za umetnost i arhitekturu Ana D'Apuzzo** stigao je poziv ove neprofitne organizacije da održi seriju arhitektonskih radionica i predavanja na izabranim fakultetima za arhitekturu i dizajn sa ciljem da inspiriše lokalne studente. Serija predavanja i radionica se održavaju u zonama Ivate i Fukušima koje su 2011. bile najugroženije snažnim cunamijem.

U svrhu obnove svoje zemlje, organizacija Projekat za budućnost, pod pokroviteljstvom ministra za ekologiju Japana, dala je slobodu našoj arhitektici i umetnici Ani Mikić D'Apuzzo da osmisli i realizuje svoj projekat. Ona je za studente univerziteta u prefekturama Fukušima i Ivate osmisnila niz specifičnih predavanja i radionica interdisciplinarnog sadržaja s fokusom na arhitekturu, pri čemu je bila podržana timom lokalnih nastavnika i psihologa. **Cilj projekta je da inspiriše studenate novim, a opet bliskim sadržajima koji dolaze sa drugih meridijana i da im ukaže na svetski značaj njihove kulture i tradicije.**

Treba naglasiti činjenice i okolnosti koje su uticale na formiranje ideje za prvi projekat pod nazivom 100 origami skloništa: ove oblasti još uvek nisu u potpunosti rekonstruisane i oporavljene, a u pojedinim zonama (u krugu od 30km od nuklearke) i danas važi zabrana povratka iseljenih lica i ograničenje kretanja, a **nekada naseljena mesta postala su gradovi duhova**. Deci van ograničene oblasti je tek nakon dve godine dozvoljeno da se igraju napolju. Usled izolacije, zatvorenosti i nedostatka kretanja manifestovali su se psihički problemi i gojaznost. Generacije mladih Japanaca u ovim oblastima izgubilo je optimizam i želju za radom, obrazovanjem i usavršavanjem. Studenti su sve vreme praćeni stručnjacima iz oblasti medicine, pedagogije i psihologije. Kod njih je ustanovljen **nedostatak motivacije, inspiracije i kreativnosti**. Mladi su pod konstantnim stresom, pasivni, u strahu i veoma zabrinuti za svoju budućnost, što je posebno izraženo kod studenata iz oblasti Fukušima. Oni često odbijaju da odgovore na zadatke koje im profesori zadaju, plaše se upotrebe boja i upadljivih kontrasta, tako da je trebalo osmislići zanimljiv, razumljiv projekt koji će ih zaintrigirati i pokrenuti, a u istovremeno ukloniti kulturološku barijeru i ukazati na poverenje.

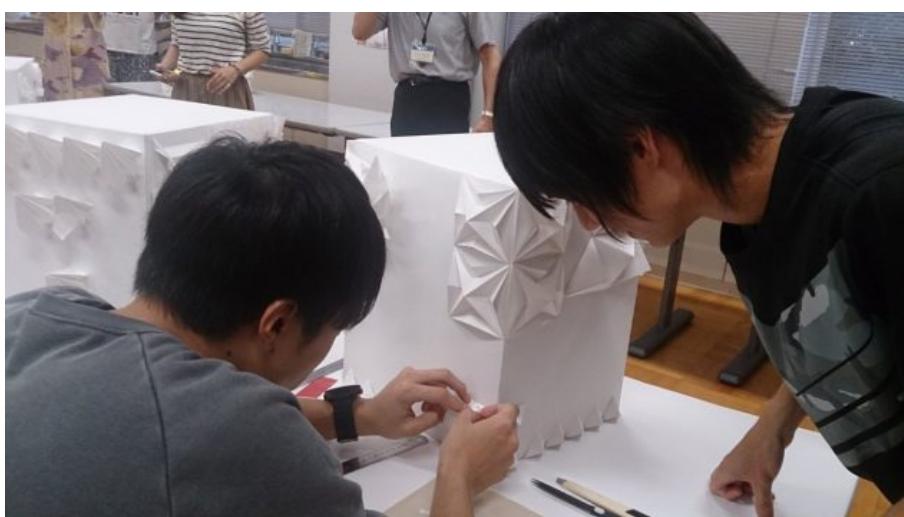
Projekat je osmišljen iz dva dela: teorijskog predavanja i praktičnog dela u formi radionica kako bi se ublažile jezičke i kulturne blokade. Projekat spaja više disciplina: umetnost, arhitekturu, urbanizam, dizajn, psihologiju, različite kulture – Japan i Evropu. Proizašao je iz ličnog iskustva Ane Mikić D'Apuzzo u interdisciplinarnom teorijskom i praktičnom radu u poljima arhitekture, umetnosti i dizajna i kao takav je bio pogodan za demonstraciju nestajanja granica među kreativnim disciplinama.

Kreativnost – umetnost – arhitektura je jezik za sebe koji svi razumeju. Ana Mikić D'Apuzzo demonstrirala je ukidanje barijera u različitim kreativnim oblastima na primeru svog rada i rada kolega u različitim stvaralačkim poljima. Osmišljeni projekat je imao fokus na arhitekturu kao krunu umetnosti sa zadatkom da pokaže kako danas arhitekti i umetnici oblikuju naš svet sličnim alatkama, kreativnim procesima i teorijama.

Origami kao simbol prijateljstva i ljubavi

Na matičnim univerzitetima realizovana je serija predavanja i radionica pod nazivom Sklonište (The Shelter), kao simbol kuće, zaštite i obnove, a za subjekat projekta izabran je origami. Tako je ovaj arhitektonsko-umetnički projekat nazvan: Fukušima i Iivate: 100 origami skloništa.

Origami je izabran kao simbol japanske kulture koji je inspirisao kreativce u čitavom svetu svojim čistim oblicima i geometrijski savršenim formama. Origami je duboko ukorenjen u kulturu i istoriju Japana, a korišćen je pre oko hiljadu godina od strane privilegovanih i edukovanih porodica koje su sebi mogle priuštiti papir, da bi se kasnije origami kultura raširila po celoj zemlji. Origami je simbol prijateljstva i ljubavi i često predstavlja poklon. Svaka godišnjica Hirošime se obeležava postavljanjem hiljadu papirnih ždralova ispred spomenika posvećenom sećanju na stradanje japanskog naroda. Krajem 19. veka origami kultura se proširila i na Evropu, a susretom sa nemačkom školom oblikovanja papira javljaju se i nove ideje i inovativne forme.

“

U Japanu se na svaki novoosmišljeni oblik origamija gleda kao na umetničko delo i intelektualnu svojinu.

Danas origami inspiriše osim arhitekata, umetnika i naučnike, tako da su, između ostalog, napravljeni satelitski paneli u formi origamija, zatim kompjuterski programi, brojna inženjerska rešenja u avio-industriji, origami matematičke analize i tako dalje. U Japanu se na svaki novoosmišljeni oblik origamija gleda kao na umetničko delo i intelektualnu svojinu. **Origami je kao nosilac projekta izabran, jer osim kulturnih barijera, prevazilazi i starosne granice i povezuje ljude.** Izrada origamija ne zahteva puno vremena i prostora i savršen je arhitektonski element, jer se odlikuje jakom i jasnom geometrijskom formom. Kroz formu origamija kao jakog vizuelnog medija, može se studirati prostor, volumen, kreativni proces, stil, identitet, senka i mnogi drugi aspekti. Rezultati su brzo dobijeni, a da nisu bili potrebne posebne alatke, pri čemu je pojedinac bio u isto vreme i učesnik i posmatrač. Origami je dobar link ka matematici i transformaciji iz 2D u 3D oblik.

Od 2014. do danas u projektu je učestvovalo oko 300 studenata starosti od 17 do 30 godina na Imaizumi tehničkom fakultetu, Korijama (osnovan 1920. godine), Morijiobi informaciono, poslovno-tehničkom Univerzitetu i Morika koledža za dizajn i arhitekturu. Kroz studije forme, porekla, razvoja, uticaja i upotrebe origamija arhitekta Ana Mikić D'Apuzzo ukazala je studentima na značajan uticaj njihovog kulturnog nasleđa u svetu. **Studenti su bili na početku zatvoreni i skeptični, da bi zatim vrlo pozitivno, nadahnuto i kreativno reagovali i pokazali da su impresionirani idejom, predavanjima i rezultatom radionica.** Studenti su bili fokusirani, precizni i strpljivi, pažljivo su slušali, pratili i sarađivali međusobno. Radionice su pomogle razvoju osećaja jedinstva neverbalnom komunikacijom i u isto vreme su bile zabavnog karaktera. Posebno zadovoljstvo kod studenata je proizišlo iz deljenja rezultata radionice sa drugima. U njihovim očima origami je smatran za jednostavnu dečju igru, ali sa ovim predavanjima i radionicama razumeli moć strukture origamija, koji prevazilazi pojam igre i ima snažan potencijal da inspiriše.

“

Radionice su pomogle razvoju osećaja jedinstva neverbalnom komunikacijom i u isto vreme su bile zabavnog karaktera.

Ideja za projekat je lako došla jer je Ana Mikić D'Apuzzo oduvek bila ljubitelj japanskog nasleđa pod uticajem svog univerzitetskog profesora Ranka Radovića koji je studentima na matičnom fakultetu u Novom Sadu preko arhitekture ulio ljubav i poštovanje prema Japanu i izuzetnom japanskom narodu.

Ulica od papirnih objekata

Rezultat predavanja i radionica su bile maštovite arhitektonske strukture koje predstavljaju objekte – zaklone, skloništa, zgrade koje su zatim formirale ulicu 100 origami skloništa. Ove zanimljive konstrukcije i modeli lako mogu postati javni objekti, muzeji, hoteli, škole zahvaljujući svojim stabilnim i čistim geometrijskim konstrukcijama i jasnim formama. U drugoj fazi radionica studenti su formirali oko 50 objekata po istom principu, razrađujući do detalja fasade objekata. Projekat je bio ocenjen veoma pozitivno od strane domaćina na matičnim fakultetima, ali i od strane međunarodne javnosti. Činjenica da bez japanskih studenata ovakav zadatak ne bi bilo moguće izvesti se posebno dopala studentima i domaćinima sa fakulteta i organizacije. **Ova „ulica“ od 100 papirnih objekata asocirala je na 101 arhitektonsku fantaziju Iakova Černikova iz 1925 godine.** Oba koncepta krase neke sličnosti: geometrijsko istraživanje, striktni modularni proces i kompleksne strukture, solidne i stabilne u vremenu i prostoru.

“

Studenti su zaboravili na trenutak na svoje probleme i u kreativnom zanosu su bili na momenat srećni.

Ovaj kreativni projekat je značajan po tome što se od početne neverice i sumnjičavosti zbog posete stranca i problema u komunikaciji susret na kraju pretvorio u lepe emocije donevši osmehe i poneke suze radosnice na lica studenata. Studenti su zaboravili na trenutak na svoje probleme i u kreativnom zanosu su bili na momenat srećni. Glavni rezultat projekta Fukušima i Ivate: 100 origami skloništa bio je da se pokaže da smo svi porodica pod istim suncem i da je kreativnost naš zajednički jezik i most između nas. **Značaj projekta je takođe u njegovom multikulturalnom karakteru, ali i u doprinosu revitalizaciji jednog segmenta društva.**

Rezultati projekta su nedavno predstavljeni u poznatom objektu arhitekte Rafaela Vinjole Tokyo International Forumu u Tokiju, Dizajn festivalu Morioka, prošle godine u zdanju arhitekte Maria Belinijs MICO Kongresnom Centru u Miljanu, u Zadužbini Ilike Kolarca u Beogradu i Galeriji Sava Šumanović u Novom Sadu. Projekat je nagrađen plaketom časopisa The Plan pored imena kao sto su Libeskind Studio, Zaha Hadid Architects, Odile Decq, Mario Cucinella itd, a autor Ana Mikić D'Apuzzo je uvrštena „40 ispod 40“ listu uticajnih kreativnih ličnosti u 2017 godini od strane časopisa CreativeMag iz Hong Konga.

O AUTORU

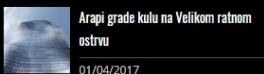
Ana Mikić D' Apuzzo je master arhitekture i umetnosti iz Srbije koja živi i radi u Švajcarskoj od 2009. godine. Rođena je 1978. godine u Kruševcu, osnovne studije arhitekture je završila u Novom Sadu, da bi se dalje usavršavala u Lisabonu, Beogradu, Londonu, Tokiju i Harvardu u oblastima arhitekture i umetnosti. Bavi se interdisciplinarnim istraživanjem čiji su predmet savremena arhitektura, umetnost, moda i dizajn. Trenutno je u istraživanju veza između savremene umetnosti i arhitekture u teoriji i praksi, kroz različite medije i vizuelne projekte u svom Studiju d' Arte e Architettura u Askoni, Švajcarskoj od 2011. godine.

Nagrade, takmičenja, izložbe (izbor):

„Life sensations“ - Nanshoso, Morioka, Japan, solo izložba 2016; TAE Foster Pride – Trygve Lie Gallery, New York NY, USA, izložba 2016; . I.M.Kolarac – Belgrade, Serbia, izložba 2016; „Artist of The Month Saatchi Gallery London“ nagrada 2016; Perspective 2015 – MiCo, Milan, Italy, izložba; „UnDesign nagrada“, Hong Kong, 2014; izložba AIST Waterfront, Tokyo, Japan 2012; nagrada „Umetnost i nauka“, Los Alamos, 2011; „Prix Hermes“, Pariz 2010; konkurs „Create the Void“, Guggenheim, Njujork, 2010; priznanje „Trg Kosturnica“, Srbija 2007 i „Restruktuiranje ruralnog prostora“, Rim, 2005, specijalna nagrada za urbanistički konkurs „BID zona“, Mercy Corps, SAD, 2003. Izložbe: U 2014.: Morioka i Korijama, Japan; Majami – SCOPE, USA; LACDA – Muzej za digitalnu umetnost, Los Anđeles, USA; 2013. Fordham Univerzitet, Njujork – Lincoln Galerija – Njujork , izložba 2011. – Siena Institut za umetnost, Italija itd.

Tekst i fotografije: Časopis The Plan i Studio Ana D'Apuzzo

NAJNOVIJI ČLANCI

Arapi grade kulu na Velikom ratnom ostrvu

01/04/2017

Proradio Franjo! Naši utisci o novom zagrebačkom aerodromu

31/03/2017

Suvremeni arhitektonski detalji

31/03/2017

NAJNOVIJI KOMENTARI

 Krunoslav na Proradio Franjo! Naši utisci o novom zagrebačkom aerodromu

 Goran na Solarna kuća u Topoli sa ozelenjenim atrijumom

 Mery na Kako urediti sobu za dva deteta

 Boza na Kako ukloniti pukotine u zidu

UPIŠITE SE U ADRESAR

Imate firmu koju želite da ispromovise?

Naš Adresar će vam pomoći da lakše dođete do klijenata - i to potpuno **besplatno!**

Ukoliko nudite usluge iz oblasti građevinarstva i arhitekture, prodajete materijale ili zastupate određene brendove, prijavite svoj biznis na našem Adresaru.

Upišite se **odmah!**